

Forslag

til

Lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. samt afskrivningsloven.

(Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebud m.v.).

Fremsat den 1. oktober 1974 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 435 af 18. juli 1973, som ændret ved lov nr. 54 af 6. februar 1974, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, nr. 13, 2. pkt., ændres „30 pct.“ til: „50 pct.“.

2. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres „80 pct.“ til: „100 pct.“.

3. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres „60 pct.“ til: „90 pct.“.

4. § 2 B, stk. 1, affattes således:

„Efter begæring af den skattepligtige medregnes fortjeneste af den i § 2, nr. 13, omhandlede art, der er indvundet ved modtagelsen af en erstatnings- eller forsikringssum i anledning af en indtruffen skade, ikke ved opgørelsen af særlig indkomst, hvis den skattepligtige foretager genopførelse for et beløb, der svarer til erstatnings- eller forsikringssummen. Det er en betingelse, at de genopførte bygninger eller installationer findes på den samme ejendom som de skaderamte formuegoder.“

5. I § 7 A, stk. 1, ændres „stk. 2-5“ til: „stk. 2-6 og stk. 11“, og „stk. 6“ til: „stk. 7“.

6. § 7 A, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves og i stedet indsættes: „Anskaffelsesudgiften forhøjes med et varierende tillæg på 9 pct. for hvert år, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. For anskaffelsesåret eller fuldførelsesåret beregnes tillægget af anskaffel-

sesudgifterne. For de efterfølgende kalenderår medregnes tillæg for tidligere år i beregningsgrundlaget. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som erhvervelsen eller fuldførelsen. De oprindelige udgifter til anskaffelse og forbedring forhøjes endvidere med et fast tillæg på 30 pct.“.

7. I § 7 A, stk. 3, 2. pkt., udgår „på 6 pct. årlig“.

8. § 7 A, stk. 4, litra b, 1. pkt., affattes således: „Det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i litra a, forhøjes dels med et varierende tillæg på 9 pct. for kalenderåret 1966, og 9 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom, jfr. stk. 2, 6. pkt., dels med et fast tillæg på 30 pct.“.

9. I § 7 A indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

„Stk. 6. For ejendomme, der er eksproprieret, fradrages 30.000 kr. i den i medfør af stk. 1-5 eller stk. 11 opgjorte fortjeneste. Det samme gælder for ejendomme, der sælges til erhververe, der efter formålet med erhvervelsen opfylder betingelserne for at ekspropriere ejendommene.“

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

10. I § 7 A indsættes efter stk. 7, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

„Stk. 9. Indvindes en i henhold til § 2, nr. 13, skattepligtig fortjeneste ved jordombytning som led i en jordfordelings-

sag efter lov om jordfordeling mellem landejendomme, ses der ved opgørelsen af fortjenesten bort fra værdien af afstået ubebygget areal, der modsvares af værdien af modtaget ubebygget areal. Finansministeren fastsætter regler for værdiansættelsen. Ved senere afståelse af arealet skal anskaffelsessummen, jfr. stk. 2-6 og 11, opgøres, som om arealet var erhvervet på samme tidspunkt som det areal, der afstås ved jordombytningen, og for et beløb, der svarer til den skattepligtiges anskaffelsessum for sidstnævnte areal. Forbedringsudgifter, der inden jordombytningen er afholdt vedrørende det afståede areal, tages herved i betragtning i det i stk. 2-5 og 11 angivne omfang.“

Stk. 8 bliver herefter *stk. 10*.

11. I § 7 A indsættes som *stk. 11*:

„*Stk. 11*. For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt, kan den regulerede anskaffelsessum opgøres med udgangspunkt i afløsningssummen for jordrente med et tillæg for bygningsværdien. Finansministeren fastsætter regler for beregning af dette tillæg. Endvidere medregnes udgifter til forbedringer, der er udført efter afløsningen. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har overstegit 1.000 kr. Afløsningssummen med tillæg for bygningsværdien forhøjes dels med et varierende tillæg på 9 pct. for det år, hvori afløsningen fandt sted, og 9 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom, jfr. stk. 2, 6. pkt., dels med et fast tillæg på 30 pct. Udgifter til forbedringer forhøjes på tilsvarende måde, dog kun fra og med året for forbedringens fuldførelse. Det varierende tillæg gives ikke for kalenderår forud for 1966, ligesom dette tillæg ikke gives for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som afløsningen eller forbedringens fuldførelse.“

12. § 7 B, *stk. 4*, ophæves.

13. § 7 B, *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, affattes således:

„*Stk. 4*. Genanskaffelsen skal ske enten i det indkomstår, hvori fortjenesten konsta-

teres, eller i det nærmest følgende indkomstår. Er en ekspropriationserstatning for fast ejendom ikke endeligt fastsat ved udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen for det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres, udløber fristen for genanskaffelsen dog først med det indkomstår, som følger nærmest efter det, hvori erstatningssummen er fastsat endeligt. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan fristen i 1. og 2. pkt. forlænges efter ansøgning fra den skattepligtige.“

14. § 18 B affattes således:

„**§ 18 B.** Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 7, at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de foregående 4 indkomstår har benyttet sig af adgangen til efter de tidligere gældende regler at vælge at fradrage 40.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969, eller 60.000 kr. eller 75.000 kr. efter § 2, stk. 4 eller 5, i lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971 eller 20.000 kr. efter § 7 A, stk. 7, i nærværende lov.“

15. I § 18 C, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres „*stk. 2-5*“ til: „*stk. 2-6* eller *stk. 11*“.

16. I § 18 D, *nr. 2*, ændres „60 pct.“ til: „90 pct.“ og „*stk. 6*“ til: „*stk. 7*“.

17. I § 19, *stk. 10*, indsættes som 2. pkt.:

„Finansministeren fastsætter endvidere de nærmere regler om afrunding af det varierende tillæg i § 7 A.“

§ 2.

I lov om skattemæssige afskrivninger m. v. jfr. lovbekendtgørelse nr. 628 af 30. november 1973, affattes § 26 A, *stk. 1*, således:

„Såfremt en skattepligtig i forbindelse med genopførelse af en skadelidt ejendom, for hvilken han har modtaget en erstatnings- eller forsikringssum, har begæret skattefritagelse i medfør af § 2 B i lov om særlig indkomstskat m. v., gælder reglerne i *stk. 2-6*.“

§ 3.

Stk. 1. § 1, nr. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 14 og 17 gælder, når afståelsen er sket den 1. oktober 1974 eller senere. Det samme gælder § 1, nr. 15, for så vidt angår indsættelsen af stk. 2-6. § 1, nr. 4, 5 og § 2 gælder, når skaden er sket den 1. oktober 1974 eller senere.

Stk. 2. § 1, nr. 11, samt § 1, nr. 5 og 15, for så vidt angår indsættelsen af stk. 11, har virkning fra og med indkomståret 1973. For så vidt angår afståelser før den 1. oktober 1974 fastsættes det varierende tillæg til 6 pct. pr. år, og reglen i § 7 A, stk. 2, 6. pkt. finder ikke anvendelse ved beregningen af det varierende tillæg.

Stk. 3. § 1, nr. 12 og 13, har virkning fra og med indkomståret 1973.

Stk. 4. § 1, nr. 3 og 16, finder anvendelse, når dødsfaldet er sket den 1. oktober 1974 eller senere. Dør en person, som hensidder i uskiftet bo, den 1. oktober 1974 eller senere, eller fremsættes der den 1. oktober 1974 eller senere begæring om skifte af et uskiftet bo i længstlevende ægtefælles levende live, finder de nævnte bestemmelser anvendelse på boet som helhed. Genoptages et dødsbo den 1. oktober 1974 eller senere, gælder de nævnte bestemmelser samt bestemmelsen i § 7 A, stk. 11, som affattet ved § 1, nr. 11, for den del af boet, som omfattes af genoptagelsen.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Det den 15. marts 1974 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v., der hermed genfremsættes med enkelte ændringer, findes i tillæg A til folketingstidende 1973-74, spalte 0000. Fremsættelsen i folketinget findes i folketingstidende for nævnte år spalte 3460. Første behandling fandt sted den 24. april 1974, tidende spalte 5545.

De seneste ændringer i lov om særlig indkomstskat m.v., bortset fra en justering af forhøjelsesprocenten for dødsboer ved lov nr. 54 af 6. februar 1974, er foretaget ved lov nr. 185 af 30. marts 1973.

Behandlingen af disse ændringer findes således i Folketingstidende:

Tidende 1972-73	Spalte
Lovforslag tillæg A	2229
Fremsættelse (skriftlig 28/11 1972)	2229
1. behandling	1718-38
Udvalgsbetænkning tillæg B	997-1054
2. behandling	4942-45
3. behandling	5050
Forslaget som vedtaget tillæg C	1205-08

Efter de gældende regler opgøres den skattepligtige fortjeneste ved afståelse af fast ejendom på basis af forskellen mellem afståelsessum og anskaffelsessum. Er ejendommen erhvervet før den 1. januar 1966, kan den skattepligtige i stedet for anskaffelsessummen benytte 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965, hvis denne er højere end anskaffelsessummen. Før opgørelsen af fortjenesten som forskellen mellem afståelsessum og anskaffelsessum forhøjes anskaffelsessummen (ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering) med forskellige tillæg, som reelt virker som fradrag i den skattepligtige fortjeneste. Disse tillæg er dels et fast procenttillæg til anskaffelsessummen (ejendomsværdien) på 30 pct. af denne, dels et varierende tillæg på 6 pct. af anskaffelsessummen for anskaffelsesåret og 6 pct. for hvert af de følgende år. Hvis ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering benyttes i stedet for anskaffelsessummen, beregnes det varierende tillæg af denne ejendomsværdi med 6 pct. for kalenderåret 1966 og 6 pct. for hvert efterfølgende år. Den herefter opgjorte fortjeneste nedsættes med et fradrag, som i de fleste tilfælde udgør 20.000 kr. Den reelle beskatning af den således opgjorte fortjeneste er 65 pct., hvilket for personers vedkommende fremkommer ved, at fortjenesten forhøjes med 30 pct., før den særlige indkomstskat på 50 pct. beregnes.

Hensigten med de beskrevne fradragsregler er, at fortjenester, som ikke går ud over almindelige prisstigninger, ikke skal rammes af den særlige indkomstskat. Prisudviklingen på faste ejendomme har imidlertid i de senere år været så voldsom, at de hidtidige fradragsregler ikke slår til. Selv familiesalg af landbrugsejendomme uden udstykningsmuligheder som led i generationsskiftet har i mange tilfælde udløst en betydelig særlig indkomstskat. Dette forhold illustreres også ved, at ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973 for en stor del af landets ejendomme bl. a. for landbrugsejendomme og parcelhuse, ligger på omtrent det dobbelte af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965. Det varierende tillæg på 6 pct. p. a. er følgelig utilstrækkeligt til at dække den almindelige prisstigning.

Det er regeringens opfattelse, at reglerne bør ændres, så de sikrer, at den særlige indkomstskat ikke rammer de fortjenester ved salg af fast ejendom, som alene svarer til den almindelige prisstigning for ejendomme, hvor udstykningsmuligheder eller andre særlige forhold ikke gør sig gældende. Til gengæld findes det rimeligt at skærpe beskatningen, hvor sådanne forhold fører til ekstraordinært store fortjenester.

Regeringen foreslår derfor, at det varierende tillæg til anskaffelsessummen forhøjes til 9 pct. p. a. og beregnes efter rentes rente-metoden, det vil sige, at rentetillægget for tidligere år indgår i det beløb, hvoraf de 9 pct. beregnes. Beregnet på denne måde vil det varierende tillæg i det 5. år efter erhvervelsen udgøre 54 pct. og i det 8. år 99 pct.

Som foran bemærket, ønsker regeringen at skærpe beskatningen af ekstraordinært store fortjenester. Den reelle beskatning af den skattepligtige del af fortjenesten på fast ejendom er som nævnt efter de gældende regler 65 pct. Denne faktiske beskatnings-sats fremkommer ved, at der, inden skatten på 50 pct. beregnes, sker en forhøjelse af den skattepligtige fortjeneste med 30 pct. for personers vedkommende. For selskaber og dødsboer forhøjes fortjenesten med henholdsvis 80 pct. og 60 pct. Det foreslås at forhøje den reelle beskatning af fortjeneste på fast ejendom til 75 pct. Dette sker ved en forhøjelse af tillæggene til den skattepligtige fortjeneste. Ved den foreslåede skærpelse af beskatningen tilsigtes det tillige at opretholde det hidtidige afgifts-provenu trods den lempelse, der sker ved forhøjelsen af det varierende tillæg.

Bestemmelsen i § 2 A om fritagelse for parcelhuse og ejerlejligheder fastslår, at fortjeneste ved afståelse af én- eller tofamilieshuse samt ejerlejligheder under visse betingelser ikke skal medregnes til den særlige indkomst. Blandt betingelserne er, at ejeren eller hans husstand har beboet huset eller lejligheden i mindst 2 år, og at grundværdien ved den seneste vurdering før afståelsen var mindre end halvdelen af ejendomsværdien.

Det har været overvejet, om alle parcelhuse og ejerlejligheder i fremtiden burde inddrages under loven om særlig indkomstskat. Det må i så fald være en betingelse, 1) at udgangspunktet bliver 15. almindelige vurdering eller den faktiske anskaffelsessum, hvis denne er højere, og 2) at de faste procenttillæg og de varierende tillæg bliver som foreslået i dette lovforslag. Spørgsmålet bør tillige ses i sammenhæng med hele den skattemæssige lovgivning.

Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom ved ekspropriation eller ved jordombytning i henhold til jordfordelingskendelse beskattes efter de gældende regler på samme måde som fortjeneste ved salg.

Som udtalt af statsministeren i erklæring af den 8. januar 1974 ønsker regeringen at fjerne de urimeligheder, som mange borgere er ude for ved ekspropriation og jordfordeling. Regeringen foreslår derfor, at beskattningen af ekspropriationserstatning lempes ved indrømmelse af et særligt fradrag på 30.000 kr. Ekspropriation er en begivenhed, som ejeren ikke selv har fremkaldt, og han har tilmed ikke som ved frivilligt salg mulighed for at nægte afståelse, hvis de tilbudte vilkår forekommer ham utilfredsstillende. Ved det foreslåede fradrag på 30.000 kr. i forbindelse med den ved forslaget § 1, nr. 5, foreslåede forhøjelse af det varierende tillæg, tilsigtes det at friholde hovedparten af ekspropriationserstatningerne, navnlig ved delvis afståelse af ejendomme, fra at rammes af den særlige indkomstskat. Dette vil også gælde erstatninger, der kommer til udbetaling i henhold til kendelse om natur- eller bygningsfredning.

Det foreslås, at fradraget på 30.000 kr. også skal gælde ved frivilligt salg til en erhverver, der kunne have eksproprieret ejendommen, idet det ikke findes rimeligt, at overdragelsen af en sådan ejendom ved en mindelig overenskomst skal behandles anderledes i henseende til særlig indkomstbeskatning end overdragelse ved ekspropriation.

Afståelse af et ubebygget areal, der sker som led i en jordomlægning, der formidles gennem jordfordelingskommissionerne i henhold til lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme med det formål at fremskaffe en bedre arronde-

ring, er principielt skattepligtigt som andre afhændelser.

Ved lov nr. 232 af 31. maj 1963, lovbekendtgørelse nr. 289 af 4. juli 1963 § 7 A, stk. 9, indførtes hjemmel til at fritage fortjenesten ved mageskifte for beskattning, såfremt der heri kun indgår ubebyggede arealer, og der ud over arealet ydes et vederlag af højst 500 kr.

Skattefritagelsen er ikke definitiv, men beskattningen er blot suspenderet, idet anskaffelsessummen for det areal, der erhverves ved mageskiftet, ved senere afståelse af ejendommen skal opgøres, som om arealet var erhvervet til samme tidspunkt og samme beløb, som det areal der afstås ved mageskiftet.

De jordombytninger, som jordfordelingskommissionerne formidler, vil ofte være så omfattende, at reglen i § 7 A, stk. 8, ikke kan anvendes, og der er derfor i en del tilfælde blevet tale om særlig indkomstskat, dels fordi der oftest ikke er tale om egentligt mageskifte (bytning af jord mellem kun to personer), dels fordi der fra en af siderne ud over arealet ydes et vederlag på over 500 kr. Det befrygtes, at jordfordelingsarbejdet vil støde på betydelige vanskeligheder som følge af ejernes usikkerhed med hensyn til eventuel beskattning. Såfremt det foreslåede særlige fradrag i ekspropriationstilfælde gennemføres, vil det yderligere komplicere jordfordelingsarbejdet, hvis der ikke indføres lempeligere regler ved beregningen af fortjeneste ved jordomlægning i medfør af jordfordelingskendelse. Det foreslås derfor, at der i de tilfælde, hvor der som led i en jordfordelings sag sker en jordomlægning, finder en udskydelse sted af beskattningen. Efter forslaget skal der kun ske beskattning i de tilfælde, hvor der foruden jord modtages et vederlag. Beskattningen skal kun omfatte den til det modtagne vederlag svarende fortjeneste.

Endelig foreslås det, at ejere af afløste jordrentebrug får adgang til at benytte afløsningssummen som udgangspunkt for beregningen af særlig indkomst. Ved afløsningen fik staten vederlag for den stigning i jordværdien, som var indtrådt, siden ejeren erhvervede ejendommen. Det kan ikke anses for rimeligt, at ejeren, når ejendommen afstås, skal svare særlig indkomstskat af den stigning, som staten allerede har inddraget.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der gør det muligt at beregne, hvorledes de foreslåede regler vil påvirke statens provenu af særlig indkomstskat; men når den samlede virkning af lempelserne vedrørende det varierende tillæg og skærpselsen af den reelle beskattningsprocent tages i be-

tragtning, må det antages, at provenuet bliver af nogenlunde samme størrelsesorden som efter de gældende regler.

Virkningerne af de foreslåede ændringer i den særlige indkomstskat er belyst ved hjælp af en række eksempler i vedføjede bilag.

I nogle af eksemplerne er ejendommen anskaffet før 1. januar 1966, og den særlige indkomst opgøres på grundlag af en ejendomsværdi ved 13. almindelige vurdering i 1965 på 300.000 kr. Ejendommen forudsættes solgt i 1974 for beløb, der efter fradrag af salgsomkostningerne og eventuelt kurstab på sælgerpantebrev varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Den særlige indkomstskat er herefter beregnet såvel efter de gældende regler som efter lovforslagets regler. Det fremgår af disse eksempler, at den særlige indkomstskat efter forslaget helt bortfalder, dersom salgsprisen er dobbelt så høj som 1965-værdien. En sådan værdistigning svarer nogenlunde til den gennemsnitlige prisstigning for egentlige landbrugsejendomme i denne periode. Ved en salgspris på over ca. 710.000 kr. skal der betales særlig indkomstskat også efter lovforslagets regler, og ved meget høje salgspriser medfører lovforslaget, at den særlige indkomstskat bliver højere end, hvis beskatningen sker efter de gældende regler.

I de øvrige eksempler er ejendommen anskaffet for 300.000 kr. i 1971. Den sælges i 1974 ligeledes for beløb, der varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Også her er den særlige indkomstskat beregnet både efter de gældende og de foreslåede regler. I disse eksempler, hvor der kun bliver tale om tre varierende procenttillæg, medfører lovforslaget højere særlig indkomstskat end efter de gældende regler, såfremt salgsprisen overstiger ca. 735.000 kr. Skatte­stigningen andrager eksempelvis fra ca. 8 til ca. 14 pct., når salgsprisen varierer fra 1 mill. kr. til 3 mill. kr.

I alle eksemplerne er det ved beregningen af den særlige indkomstskat forudsat, at sælgeren ikke har foretaget forbedringer på ejendommen, og at han ikke i salgsåret har haft anden særlig indkomst.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1, 2 og 3.

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås beskatningen skærpet for fortjenester, som er så betydelige, at de overstiger anskaffelsessummen med tillæg. Det foreslås at forhøje den reelle beskatning fra 65 pct. til 75 pct., hvilket sker ved at forhøje de tillæg, som i henhold til § 2, nr. 13, lægges til den opgjorte fortjeneste. Tillægget foreslås forhøjet til 50 pct. for personer. Selskaber og dødsboer svarer ikke særlig indkomstskat, men den særlige

indkomst, opgjort efter almindelige regler, medregnes ved opgørelsen af deres skattepligtige almindelige indkomst. For at opnå en effektiv beskatning på 75 pct. for selskaber foreslås det hidtidige tillæg på 80 pct. forhøjet til 100 pct. Der er herved taget hensyn til, at beskatningsprocenten for selskaber fremtidig er 37. For dødsboer, hvor indkomstskattesatsen nu er 40 pct., foreslås tillægget forhøjet til 90 pct.

Til § 1, nr. 4, og § 2.

Ved § 1, nr. 4, foreslås det at ændre reglerne om fritagelse for beskatning af skadeserstatninger ved, at der gives skadelidte adgang til at vælge, om de ønsker beskatning af erstatningen efter lovens almindelige regler, eller om de ønsker skattefritagelse efter reglerne i § 2 B i forbindelse med genopførelse af ejendommen. § 2 er en konsekvensændring af reglen i nr. 4.

Til § 1, nr. 5, 14 og 15.

Forslaget er en konsekvensændring af reglerne i nr. 9 og 11.

Til § 1, nr. 6.

I § 1, nr. 6, foreslås at forhøje det varierende tillæg til anskaffelsessummen.

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås det varierende tillæg forhøjet fra 6 pct. til 9 pct. årlig, og således at tillægget for tidligere år medregnes i beregningsgrundlaget (rentes rentemetoden). Denne beregning vil de første år føre til følgende samlede varierende procenttillæg.

	Samlet varierende procenttillæg (afrundet) pct.
1. år	9
2. år	19
3. år	30
4. år	41
5. år	54
6. år	68
7. år	83
8. år	99

Såfremt forslaget gennemføres, er det hensigten at lade udfærdige tabeller, hvoraf procentforhøjelsen for de enkelte år kan aflæses.

Til § 1, nr. 7 og 8.

Bestemmelserne er konsekvenser af forslaget under § 1, nr. 6.

Til § 1, nr. 9.

Bestemmelsen omhandler det i de almindelige bemærkninger omtalte særlige fradrag på 30.000 kr. i fortjeneste, der fremkommer ved ekspropriation. Hermed ligestilles salg til en erhverver, der opfylder betingelserne for at ekspropriere den pågældende ejendom.

Til § 1, nr. 10.

Efter forslaget skal der ved opgørelsen af fortjeneste i forbindelse med jordombytning som led i en efter jordfordelingslovens regler gennemført jordfordelingssag helt bortses fra værdien af afstået areal, der modsvares af modtaget areal. Der kan således i forbindelse med jordfordelingen kun blive tale om beskatning af fortjenesten på det overskydende areal.

Ved senere afståelse af det erhvervede areal skal en herved opstået fortjeneste beregnes, som om det erhvervede areal var anskaffet på samme tid og for samme beløb som det afståede areal.

Til § 1, nr. 11.

Ved § 1, nr. 11, foreslås lempeligere opgørelsesregler for afløste jordrentebrug. Efter de gældende regler kan en ejer, der har afløst en jordrentepligtelse, ikke ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst ved et påfølgende salg benytte afløsningssummen for jordrentepligtelsen som anskaffelsessum, men skal enten benytte ejendomsværdien, hvortil den afståede ejendom er ansat ved 13. almindelige vurdering, eller sine oprindelige anskaffelsesomkostninger for grund og bygninger m. v. Dette skyldes, at jordrentepligtelsen efter praksis betragtes som en gældsforpligtelse, der indgår som en del af anskaffelsessummen. Ved afløsningen af jordrenten er den indtil da skete værdistigning på grunden inddraget til fordel for det offentlige gennem afløsningssummen. Når beskatningen i tilfælde af salg sker med udgangspunkt i de oprindelige anskaffelsesomkostninger, vil en del af værdistigningen i realiteten blive inddraget to gange, hvilket ikke anses for rimeligt.

Til § 1, nr. 12 og 13.

Ifølge § 7 B kan der under nærmere angivne betingelser ydes henstand med betaling af særlig indkomstskat, hvis den skattepligtige genanskaffer fast ejendom for vederlaget for den afståede ejendom, og hvis både den afståede og den genanskaffede ejendom indgår i driften af en erhvervsvirksomhed. Ansøgning om henstand skal ifølge stk. 4 senest indsendes ved udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvori fortjenesten konstateres. Det forekommer ikke rimeligt at kræve ansøgning om henstand indgivet, før den skattepligtige har modtaget skattebilletten. Derfor foreslås bestemmelsen ophævet.

Ændringen under § 1, nr. 13, er en konsekvens heraf.

Til § 1, nr. 16.

Bestemmelsen svarer til forslaget under § 1, nr. 3.

Til § 1, nr. 17.

I § 19, stk. 10, der indeholder en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af lov om særlig indkomstskat, indsættes en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte regler for afrunding af det samlede varierende procenttillæg, beregnet efter rentes rente-metoden til nærmeste hele procent. I henhold til bemyndigelsesbestemmelsen vil der blive udarbejdet tabeller til beregning af det varierende tillæg i § 7 A.

Til § 3.

Efter stk. 1 får de ændrede beregningsregler virkning fra og med lovforslagets fremsættelsesdato.

Det betyder, at afståelser, der er sket på denne dato eller senere, behandles efter de nye regler.

Man kan derfor komme ud for at skulle behandle flere ejendomsafståelser, foretaget af den samme skatteyder inden for indkomståret 1974, efter forskellige beregningsregler. Det vil i så fald være nødvendigt, at der udfærdiges en opgørelse af særlig indkomst for den fortjeneste, der ligger forud for skæringsdagen, og en anden for senere opnået fortjeneste. I øvrigt finder reglerne i § 7 A, stk. 7, om et fradrag i fortjenesten på indtil 20.000 kr. og § 8 anvendelse på de sammenlagte fortjenester.

Efter stk. 2 får de lempeligere opgørelsesregler for afløste jordrentebrug virkning allerede fra og med indkomståret 1973. Ved anvendelsen af reglerne for så vidt angår afståelser før lovforslagets fremsættelsesdato fastsættes det varierende tillæg til 6 pct. pr. år. Ved beregning af dette tillæg for afståelser før den 1. oktober 1974 anvendes de nugældende regler i lovens § 7 A.

Efter stk. 3 får ophævelsen af fristen for ansøgning om henstand virkning for de fortjenester, der er opnået i indkomståret 1973 eller senere.

Efter stk. 4 finder den skærpede beskatning for dødsboer anvendelse, når en person dør på lovens ikrafttrædelsesdato eller senere. Den nye regel finder endvidere anvendelse, når en person, som sidder i uskiftet bo, dør på lovens ikrafttrædelsesdato eller senere, eller når der fra og med lovens ikrafttrædelsesdato fremsættes begæring om skifte af et uskiftet bo i længstlevendes levende live. Bestemmelsen finder da anvendelse på boet som helhed. Endelig gælder den nye bestemmelse, når et dødsbo genoptages på lovens ikrafttrædelsesdato eller senere, men dog kun for den del af boet, der omfattes af genoptagelsen.